

דברי תורה הגות וסיפורים מהנעשה ונשמע
בבית ללמוד וללמד שע"י מוסדות "קהילת יעקב"
בראשות הרב מאיר יגן שליט"א
כתובתנו: עזרא 39 א' ב"ב
משרד 073-7963508 פקס 03-6780460
דוא"ל: 7963500@gmail.com

מפעלי

ללמוד וללמד

מונולוג לאור המקורות

(על פי 'אז נדברו')

הקב"ה מכבד אותנו!!! השאלה אם אנחנו מכבדים את עצמנו???

יש לי שאלה מצחיקה: מי יותר גדול?? אני או הים התיכון? אה...??? מה בכלל השאלה... ים התיכון הוא ים ענק שהקוטר שלו משתרע על מאות אלפי קילומטרים... ואילו אני?? מטר שבעים ומשה... מה בכלל הסיכוי שלי להתמודד מול הים התיכון...???

אבל בכל זאת!!!! למרות זאת... אני עדיין מתעקש לטעון!!! ובתוקף!!! שאני... כן... אני הקטן... אני יותר גדול וחזק מכל הים התיכון... רוצה שאני אוכיח לך???

פשוט מאוד: ים התיכון... עם כל הכבוד לענקיות שלו... כבר חמשת אלפים שנה שהוא מגיע לחוף יפו ונעצר שם!!! כבר אלפי שנים שהגלים שלו מגיעים למפרץ חיפה ונעצרים שם!!! הים כבר שנים נמצא באותו מקום ולא מצליח להשתדרג ולהתקדם בחיים... ואל תגיד לי שהים לא מחפש להתקדם בחיים... כי אני בעצמי הייתי כמה פעמים בים... וראיתי במו עיני!!! איך שהגלים שלו כל הזמן שוצפים וקוצפים ומנסים לחצות את הגבול... ומנסים ומנסים ושום דבר לא עוזר להם!!! ולמה?? כי הקב"ה הציב גבול לים, עד כאן אתה מגיע!!!! ומאז הים לא יכול לזוז מהגבול שה' הציב לו!!!

ואילו אני??? אל תשאל... גם לי הקב"ה הציב גבולות... בדיוק כמו של הים הקב"ה הציב גבולות, ככה גם לי!!! הקב"ה נתן לי ש"ס"ה מצוות לא תעשה ואמר לי סטופ!!!! עד כאן!! אל תדבר לשון הרע... אל תעשה עבירות... אל תעשה שטויות...

נו... ואני??? אם יום אחד אני אחליט שאני רוצה לעשות מה שבא לי, ולחצות את הגבול שהקב"ה הציב לי... מישור מפריע ליי? וכי הקב"ה יעשה לי סטופ כמו שהוא עושה לים כבר חמשת אלפים שנה?? לא!!! הקב"ה מכבד את ההחלטה שלי... נותן לי חופשיות... אני יכול לעשות מה שאני רוצה... נו... אז תגיד לי: מי יותר מכובד? מי יותר חזק? מי יותר עוצמתי???

האם הים הגדול שכבר אלפי שנה הקב"ה תופס אותו קצר ולא נותן לו לזוז? או אני... שהקב"ה מכבד את הבחירה שלי ומאפשר לי לעשות ככל העולה על רוחי... אתה יכול להתווכח איתי על העובדה הזו? יש לך מה לענות על זה?

אני רוצה שתבין: תאר לעצמך שלים היתה בחירה כמו שיש לי... וכמו שאם אני רוצה... אני יכול לעבור על הגבולות שהקב"ה הציב לי... אז תאר לעצמך שגם הים היה יכול לעשות מה שהוא רוצה... ואמנם הקב"ה אמר לו שיעצר בחופי תל

אביב!!! והנה... יום אחד התחשק לים לצאת לביקור נימוסין בבני ברק... ובום!!!! גל אחד ענק בגובה שלושים מטר יצא לדרכו לביקור פתאומי בבני ברק, ושוטף את כל הנקרה בדרכו... אה...??? מפחיד!!!! נכון???

אז זהו!!! שבדיוק בגלל זה הקב"ה לא סמך על הים!!!! ולכן הוא שלל ממנו את הנשק האדיר הזה ששמו בחירה... הקב"ה ידע שאם הוא יתן לים בחירה... הרי יום אחד הים יכול להסתקן וירצה להציץ לחלון של קומה 15 במגדלי השלום בתל אביב, ועל הדרך לעשות קטסטרופה... בשביל זה הקב"ה לא משחרר שליטה מהים!!!! והקב"ה תמיד תופס אותו קצר ובולם אותו שלא יזוז מהגבול שהוצב לו! אז כן... על הים הקב"ה לא סומך...

אבל עליי??? עלי הקב"ה כן סומך!!!! תעשה משהו!!!! הקב"ה נתן לי בחירה... והוא מכבד את הבחירה שלי... והקב"ה לוקח בחשבון שגם אני סקרן וגם לי מתחשק לפעמים להיות שובב וללכת בדרכי לבי ולעשות כל מיני דברים לא כ"כ טובים... אבל הוא בכל זאת סומך על הבגרות שבי!!! והוא מצפה ממני שאגלה אחריות ואבין איזה נשק אדיר יש לי בידיים ולא אעשה איתו שטויות... עכשיו אתה מבין עד כמה אני יותר חשוב ומכובד מהים התיכון... זהו? זה ברור לך???

אלא!!!!!! שעכשיו מתעוררת השאלה הגדולה והנוקבת עד תהום: כן... הקב"ה מכבד אותי... מכבד את הבחירה שלי וסומך עלי... השאלה היא: האם גם אני מכבד את עצמי?? האם גם אני מבין וקולט עד כמה הקב"ה מכבד את הכח שיש לי בידיים??? האם אני בעצמי קולט איזה נשק אדיר יש לי בידיים??? האם אני יודע איזה אחריות יש לי בידיים?? מפחיד לומר: אבל לא... לא כל כך... ובינינו: בכלל בכלל לא!!!

כלומר: הקב"ה מכבד אותנו!!!! אבל אנחנו לא מכבדים את עצמנו!!!

הקב"ה מעריך אותנו ונותן לנו כח אדיר בידיים... אבל אנחנו?? אנחנו לא קולטים את זה... אנחנו שובבים מידי... קטנים מידי... מפחיד לומר: הים לא יכול להביא מבול לעולם! הידיים של הים כבולות! אבל האדם?? האדם יכול להביא מבול לעולם והוא כבר עשה את זה פעם!!! ועדיין יש עבירות שמי שעושה אותם כאילו מביא מבול לעולם...

אדם יכול לעשות שטויות ולהביא חורבן לעולם... ובאותה מידה לאדם יש גם כח לעשות נחת רוח לקב"ה ולגרום במעשיו לבלום את המבול שלא יבא יותר לעולם... כי הוא בעל בחירה!!! כל מה שנותן לנו... להפסיק להסתכל על עצמנו מזוית ילדותית... ולהתחיל להעריך את עצמנו!!!! זה הכל! פשוט לקלוט עד כמה אנחנו גדולים!! הרבה יותר מאיתני הטבע הכי גדולים בעולם!!! ולפעול על פי זה.

רמיזא באורייתא

(על פי הספר הנפלא דברך ניצב בשמים)

ריבוי בנים. והטעם שהזכיר הכתוב לשון זה על ידי מספר שבע, לפי שמספר זה מכין על הריבוי, מפני שלא תמצא בכל אותיות הא"ב זוג אותיות כסדר שיהיו עולין יחד למנין שבע, אלא האותיות ג"ד, וכשתהפכם יעלה בידך דג, שהדג מסמל ומרמז על הריבוי כענין שכתוב "וידגו לרוב". על כן לוקח חשבון השבע לריבוי כחשבון העשרה.

וְאֵף גַּם זֶאת הַהִיּוֹתָם בְּאַרְץ אֲבִיהֶם לֹא מֵאֲסִיתִים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכָלֹתָם. (כו, מד)

כתב רבינו בחיי ע"ה: תמצא בפרשה זו מהפסוק "ואם לא תשמעו לי" עד הפסוק "גאלה נפשם" ולא עד בכלל - 390 תיבות, ואין בכולן ה"ז כרת השם, ומיד לאחריו נאמר הפסוק הזה "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וכו'". ובא הדבר לרמוז על 390 שנים [=ש"צ שנים] שחטאו השבטים בארץ ישראל, ואמרו "אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי וגו'", עמד והגלים.

ותמצא שבדברי הימים נאמר ושבעתו לישחק בש', אבל הקרי הוא ליצחק בצ', היינו שצ, שנשבע לו הקב"ה שאם אין בניו חוטאים יותר מש"ץ שנים שלא יגלה אותם מן הארץ, [כמו שכתב שם, לך אתן את ארץ כנען] והוא שאמר יחזקאל הנביא, "ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלוש מאות ותשעים (=ש"ץ) יום לשנה יום לשנה נתתי לך.

אִם בְּחֻקֵּי תִלְכוּ וְאִתּ מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם (כו, ג)

כתב רבינו בחיי ע"ה: הפרשה שמדברת ביעודים הטובים מתחלת האות אל"ף - "אם בחוקותי", ומסיימת באות תי"ו - "קוממיות". דבר זה בא להורות לנו שאין הברכות האלה מובטחות לישראל, אלא בזמן שיקיימו כל התורה כולה מא' ועד ת'.

והפרשה שמדברת באלות שיבואו למי שיעשה את הרע בעיני השם, מתחילה באות וי"ו - "ואם לא תשמעו", ומסיימת הפרשה כולה באות ה"א - "ביד משה". והוא חצי משמו של הקב"ה שם הויה. וזהו על שם מה שנאמר בתהילים (פרק צ"א) "עמו אנכי בצרה".

בְּשִׁבְרִי לָכֶם מִטָּה לָחֶם וְאֶפֶס עֶשֶׂר נְשִׁים לְחֶמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד. (כו, כו)

מהו הראיון העומד מאחורי החשבון 'עשר', ביאר בזה רבינו בחיי ע"ה: בפירושו: כי החשבון עשר נאמר על לשון ריבוי בהרבה מקומות בתורה, וכמו שמצינו באיוב: "זה עשר פעמים תכלימוני". ומדוע דווקא עשר כי הוא סוף כל החשבון, והכל נכלל בו, על כן לוקח החשבון הזה להורות על הריבוי.

ומצינו לפעמים שהכתוב אומר חשבון שבע על הרבוי, כמו שנאמר במשלי: "שבע יפול צדיק וקם", וכן כתוב אצל יעקב אבינו "וישתחו ארצה שבע פעמים", וכן כתוב אצל חנה "עד עקרה ילדה שבעה", כלומר:

קבלת על תורה

הכתוב אומר "בחקתי תלכו" - בלשון רבים, ללמדנו כי יש לשמר את כל החקים ואת כל המצוות ולא להחזיר אפילו אחת. כמו כן נאמר "תלכו" ולא תשמרו או תקימו, והמשמעות היא שיש ללכת בעינים סגורות אחרי דעת תורה ורצון ה'.

כשאדם מנחה עור, העור אינו יכול להתערב ולומר לו 'לך מכאן', 'לך משם', שהרי אינו רואה מאומה, אלא הוא מוסר את כל פלו והולך להיכן שמולכים אותו מתוך רגע ושלילה. כיוצא בכך מי שסומך על הקב"ה ועל התורה הקדושה - "בחקתי תלכו", הוא צריך לעשות זאת כמו עור ההולך אחרי אדם רואה, בהבינו כי הקב"ה יודע את הדרך הטובה ביותר בחיים!

אנשים רבים סובלים עד מות ואינם יודעים שהסכל הנורא הגיע אליהם בגלל חקים פשוטים

בתורה שהם לא שמרו עליהם. ראיתי בחיי הרבה מאד בתים הרוסים שהתרחקו מהם למען מהם לו היו שומרים מצוה אחת בלבד!

אשה אחת באה ובכתה שבעלה עזב אותה וגם בתה עזבה את הבית ונשאה לגוי. "למה ה' עושה לי צרות כאלו?" התייפחה. אמרתי לה: "מה תאכלי היום לארוחת צהריים? לא את האכל שהשכנה בשלה, אלא מה שאת בשלת לעצמך. כך בחיים - את 'אוכלת' את מה שאת 'בשלת', הלכת עם בעלך לחתונה מערבת והתוצאה היא שהוא עזב אותך, ובתך פגשה את אותו גוי בקולג' שאלי שילחת אותה. זהו האכל שאת עצמך בשלת אותו, ומה לך כי תליני על התוצאות?"

לפעמים אנשים מזלזלים באסור אחד קטן, ובשל כך הם מאבדים בעל, משפחה, בית, ילדים ואשר נצחי. כמה חשוב, אפוא, להקפיד על כל ענין קטן!

כשרבי עקיבא היה בבית האסורים, היה נוהג תלמידו להביא לו מעט אכל ומעט מים לשתייה ולנטילת ידים. פעם בדם הסוהר את כמות המים וחשד בו שהוא מביא כמות גדולה כדי לנסות

לרפך את האדמה ולחפור לעצמו דרך להמלט ולכן שפך את מרביתם. למחרת, כאשר בא התלמיד, שאלו רבי עקיבא מפני מה לא הביא לו מים, והאם אינו יודע שחיייו תלויים בו? וספר כי מאחר ולא היו לו די מים לנטילה הוא צם כל יום הקתמול.

רבי עקיבא בבית האסורים העדיף להגיע למצב של פקוד נפש ולא לאכל ללא נטילה, ואנחנו?... לפעמים אנו יוצאים לטיול ולוקחים אתנו מלפפונים, עגבניות ואת כל מוצרי תנובה, ומה עם מים לנטילה? - לא נושא, יש מפות, נעטף את הידים ונאכל... רבי עקיבא בבית הסוהר לא מוצא לו כאלו מין פתרונות, אלא מעדיף למות ובלבד שלא יעבר על דברי חביריו שתקנו את נטילת ידים: עדיף למות מאשר לעבר על תקנת חכמים!

זוהי דעת תורה! "בחקתי" אומר הכתוב, ללמדנו שגם אם איננו מבינים את המצוה, עלינו ללכת אחרי דברי התורה והחכמים בעינים עצומות ולשמר את כל דקדוקי ההלכה.

מהנעשה ונשמע בללמוד וללמד

של נציגי חברי השיעור הלא הוא המשתתפים המיוחדים מר מנחם שיחי' לאוי"ט ומר מאיר שיחי' לאוי"ט, אשר הביעו את שמחתם הגדולה לרגל הגיעם ליום מיוחד זה, ושיבחו את הרב מגיד השיעור הנושאר על שכמו את עול הכנת השיעור ומסירתו במסירות יוצאת דופן.

ברכתנו מקרב הלב לחברי השיעור הבאים אל שערי בית המדרש מידי שבוע בשבוע בשקדנות ובזריזות, שעליהם נאמר "פתחו שערים, ויבוא גוי צדיק שומר אמונים", יהי רצון שתמשיכו בכך עוד שנים ארוכות "ללמוד וללמד לשמור ולעשות", להתחיל בלימוד פרקים נוספים ולסיים, מתוך בריאות הגוף והנפש, באושר ובעושר נחת ושלוה, אתם ובני ביתכם העומדים מאחוריהם, ואך טוב וחסד ירדפכם כל ימי חייכם, אמן.

סיום פרק ראשון ממסכת ברכות

בשמחה של מצוה ובהתרוממות הרוח זכו בני שיעורו של מגיד השיעור המיוחד הרב יחזקאל הכט שליט"א, לסיים לימוד מעמיק של פרק ראשון ממסכת ברכות, כאמור הלימוד שעל ידי הרב הכט שליט"א הוא לימוד מעמיק ורחב ביסודיות שנמשך זה כשנתיים ימים, וכעת זכו הרב ותלמידיו לברך על המוגמר ולהגיע לכלל סיום פרק ראשון.

שיעורו של הרב יחזקאל הכט מתקיים במסגרת המדרשייה שבבית הכנסת בן איש חי ברחוב אבן סרוק 1 בשכונת נאות שקמה שבראשון לציון, מידי יום שלישי בשעות הערב. פרק גדול זה כולל בתוכו הלכות רבות בעניני קריאת שמע של ערבית ושחרית, ודברי אגדה רבים המלהיבים את האדם היהודי ללימוד תורה וקיום מצוותיה.

ברכתנו מקרב הלב לחברי השיעור הבאים אל שערי בית המדרש מידי שבוע בשבוע בשקדנות ובזריזות, שעליהם נאמר "פתחו שערים, ויבוא גוי צדיק שומר אמונים", יהי רצון שתמשיכו בכך עוד שנים ארוכות "ללמוד וללמד לשמור ולעשות", להתחיל בלימוד פרקים נוספים ולסיים, מתוך בריאות הגוף והנפש, באושר ובעושר נחת ושלוה, אתם ובני ביתכם העומדים מאחוריהם, ואך טוב וחסד ירדפכם כל ימי חייכם, אמן.

פתיחת שיעור חדש בשכונת רמת אליהו בראשון לציון

אנשי בשורה אנחנו לציבור היקר ותושבי ראשון לציון בכלל ותושבי רמת אליהו בפרט, בהודעתו על פתיחתו של שיעור חדש ומיוחד, שיתקיים בסייעתא דשמיא מידי יום שלישי בבית הרב אליהו יאקב שליט"א רב השכונה זה רבות בשנים, שיעור זה שכבר החל לפני כשבועיים, יהיה בינתיים במתכונת של שיעור, ובס"ד כשיתרחבו ויתרבו ציבור התלמידים נהפכו למדרשייה פעילה ושוקקת לימוד תורה ברמה בבית הכנסת הגדול שבשכונה זו.

נציין בזאת לברכה ולהצלחה את התלמידים היקרים מר רועי בנימין שיחי' לאוי"ט ומר איתי לביא שיחי' לאוי"ט, שלקחו על עצמם את היוזמה הברוכה והגדולה הזאת, בעידודו ובהדרכתו של הרב יאקב שליט"א, ויהי רצון שחפץ ד' בידם יצלח להרבות את גבולי התורה והקדושה בשכונה מיוחדת זו, להגדיל תורה ולהאדירה לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים, אמן ואמן.

סיום פרק ראשון ממסכת מגילה

בשמחה של מצוה ובהתרוממות הרוח נערכה בשבוע שעבר סעודת מסיבת סיום פרק ראשון ממסכת מגילה שנלמד זה כשנה בשיעורו של מגיד השיעור הנודע הרב אלחנן דויד שליט"א, המעביר את השיעור מידי יום רביעי בבית הכנסת תפארת ישראל רחוב פינס 8 בכפר סבא. ועתה זכו הרב ותלמידיו לקצור מפרי עמלם, בסימום של פרק גדול זה הכולל בתוכו הלכות רבות בענינים שונים ומגוונים, וביאור נרחב לחלק גדול ממגילת אסתר.

במהלך הסעודה נשמעו דבריו המיוחדים של הרב מגיד השיעור שליט"א, במעלת לימוד התורה מתוך שמחה של מצוה. כמו כן נשמעו דבריהם